

то на френски инструктор. Проведени са практически опити, като са осъществени 8 скока с багаж, радиостанции и въоръжение.

В началото на септември на групата е дадена почивка, през което време започва набавяне на дрехи, материали, екипировка, радиостанции и въоръжение. На 10. 09. 1953 г. от Париж със самолет отлитат за Гърция – Атина, където престояват до 22 септември. През нощта на 22 срещу 23 септември Христо Несторов, Дончо Караиванов и Милю Иванов, снабдени с 4 радиопредавателя с ръчно динамо, 3 автомата, 1 автоматична пушка, 4 пистолета, ръчни гранати, компаси, карти, спални чували, медикаменти и храна, скачат с парашути в Стара планина – местността Патарешка поляна³.

При приземяването обаче на единия от парашутите с оборудването се скъсват въжетата и те не успяват да го намерят. Милю Иванов – радистът на групата, остава в района на приземяването да търси загубения парашут, тъй като в него са и динамата за радиостанциите. Христо Несторов (Щако) и Дончо Караиванов тръгват за Павел баня и успяват да се свържат с Иван Момчев – роднина на Дончо Караиванов. По-късно установяват връзки и с Иванка Дончева Иванова, Стойно Кавърков и Дончо Христов Караиванов от Павел баня. В с. Габарево групата се свързва с Тодор Иванов Полидов (Вопито) – връстник и приятел на Христо Несторов, който става един от ятаците на групата – Милю Иванов не открива парашута с оборудването и тъй като изгубва връзка с групата, е принуден да се крие двадесет дни в един плевник. Успява да се свърже с брат си Иван Иванов от Павел баня, който чрез Иван Събчев от Павел баня и други доверени хора анархисти го свързва с другите горяни. Междувременно към групата се присъединява и Емилия – жената на Дончо Караиванов, която, за да не буди подозрение, напуска Павел баня, под предлог че отива при майка си в Радомир. Със съдействието на ятаци и помагачи горяните подготвят землянка в местността Кавак дере – южно от Павел баня, където прекарват зимата⁴. Снабдявани са редовно с храна, дрехи и информация за поло-